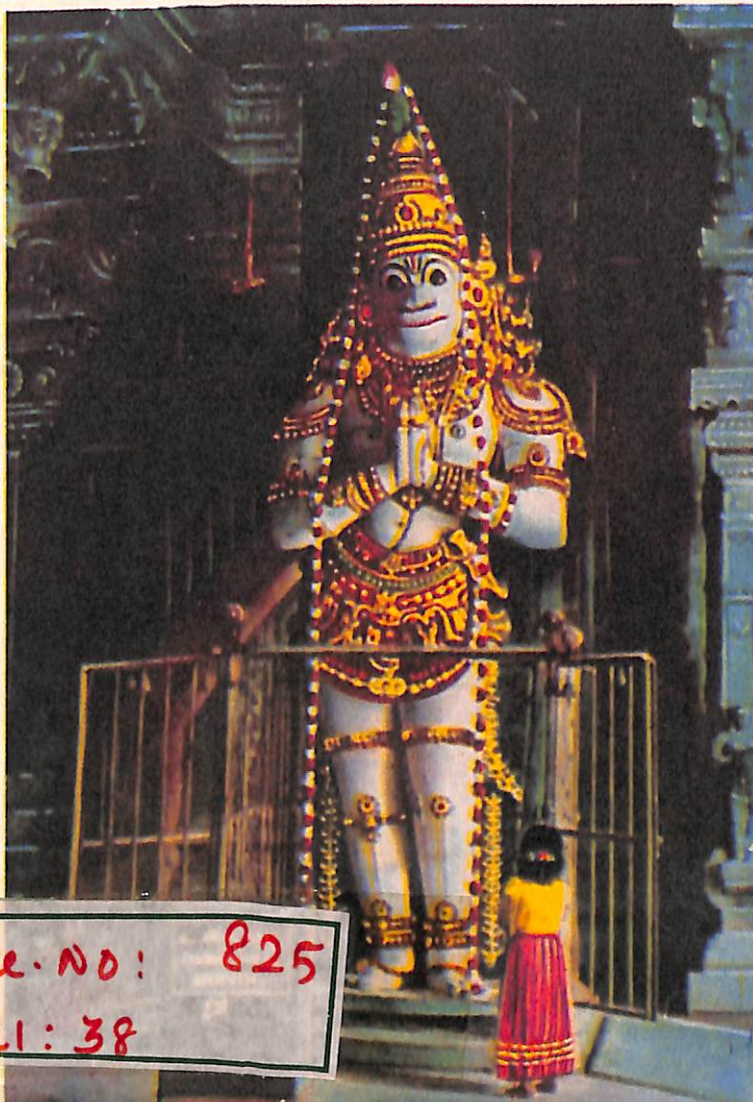
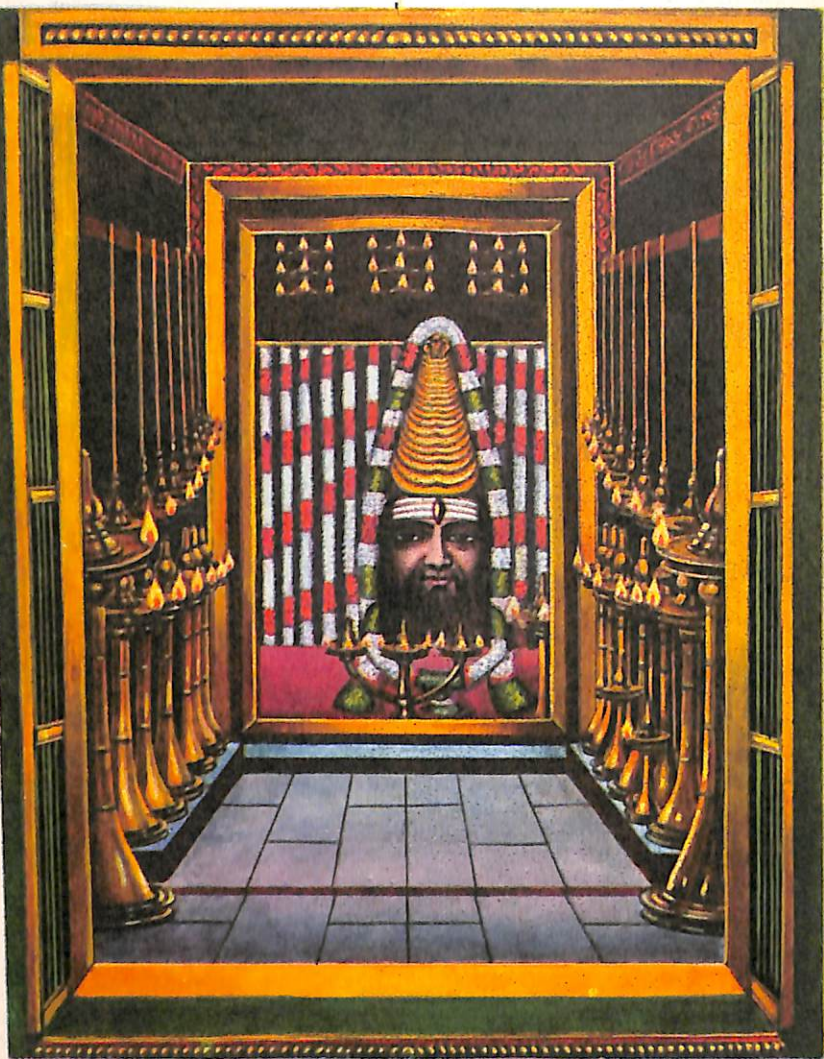

சசீந்திரம்

Acc. No: 825
Q1: 38

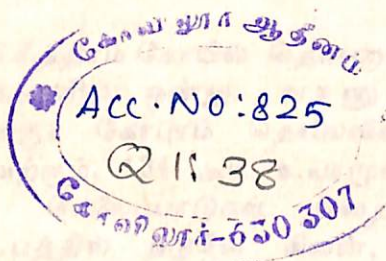
Sri Sthanumalaya, Suchindrum.

க சீ ந்திரம்

825

V. பிரஸன்ன

ஹரிசுமரி ஆர்ட்ஸ்

கன்னியாகுமரி

SUCHINDRUM

**An Illustrated booklet on Sri Thanumalaya Temple
at Suchindrum.**

By

V. Prasanna

Published by

Harī Kumari Arts

Kanyakumari

629 702.

Rights Reserved

Price. Rs.5.00

சுசீந்திரம்

இயற்கை எழில் கொழிக்கும் நாஞ்சில் நாட்டின் இதயமாகத் திகழ்வது சுசீந்திரம். நாகர்கோவிலில் இருந்து 6 கி. மீ. தொலைவில், கன்னியாகுமரி செல்லும் வழியில், பழையாற்றின் கரையில், சோலைகளும் வயல்களும் சூழ, அழகுடன் விளங்குகிறது இவ்வூர்.

தேரோடும் நான்கு பெரும்வீதிகளும் அகன்ற தெப்பக்குளமும், அதன் நடுவே உள்ள மண்டபமும் ஊருக்கு அழகு செய்கின்றன.

சுசீந்திரம் கோயில் தென்னாட்டின் சிறப்புமிக்க கோயில்களில் ஒன்று. வானுயர்ந்து நிற்கும் ஏழுக்குக் கோபுரம் தொலைவிலிருந்தே நம்மை வரவேற்கும். 134 அடி உயரமுள்ள இக்கோபுரம் சுதை வேலைப்பாடுகள் நிறைந்தது. முகப்பு மண்டபத்தில் நடுவே சிவன், பராசக்தி, மகா விஷ்ணு இவர்களைக் காணலாம். யாளிகளும், பெருந்தூண்களும் தாங்கி நிற்கும் முன்பகுதியான நாடகசாலையைக் கடந்து பிரதான வாயிலை அடையலாம். 24 அடி உயரமுள்ள வாயிற் கதவுகளில் அழகிய வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. வாயிலின் உயரே தவக்கோலத்தில் கலைமகளும், திருமகளும், மலைமகளும் காட்சி தருகின்றனர்.

ஊஞ்சல் மண்டபம்

வாயிலைக் கடந்ததும் தென்படுவது ஊஞ்சல் மண்டபம். இதன் நடுவே ஒரு பெரிய கல்மேடை. அதைச் சுற்றியுள்ள நான்கு பெருந்தூண்களிலும் மன்மதன், ரதி, கர்ணன், அர்ஜுனன் ஆகியோரின் சிலைகள் இருக்கின்றன. மன்மதன், அவன் கையிலேந்திய கரும்பு வில், ஒய்யாரமாய் நிற்கும் ரதி, அவள் தோளில் அமர்ந்துள்ள கிளி, இவையாவும் உயிர்த்துடிப்புடன் விளங்குவதைக் காணலாம்.

வசந்த மண்டபம்

கிழக்குப் பிராகாரத்தில் முதலில் காண்பது தட்சிணமூர்த்தி சன்னிதி. தவநிலையில் வீற்றிருக்கும் ஞானாசிரியனை வணங்கியபின் வசந்த மண்டபத்தை அடைகிறோம். சிற்பங்கள் நிறைந்த நான்கு பெருந்தூண்கள் இதை அலங்கரிக்கின்றன. நடுவே, சுற்றிலும் நீர் நிறைக்கத்தக்க இடைவெளியுடன் ஓர் ஒற்றைக்கல் மேடை. வசந்தோற் சுவத்தின்போது நீரால் குழப்பட்ட இம்மேடையில் சுசீந்தைப் பெருமாள் உமையுடன் கொலு வீற்றிருப்பார். மண்டபத்தின் கற்கூரையில் பன்னிரண்டு ராசிகளும் நவக்கிரகங்களும் அமைந்திருப்பது இக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பு.

வசந்த மண்டபத்தின் பின்புறம் நீலகண்ட விநாயகர் கோயில் இருக்கிறது. தேவியுடன் அமர்ந்திருக்கும் விநாயகரின் பெரிய வடிவம் கண்டு வியக்கிறோம். அவரைத் தரிசித்தபின் தெற்குப் பிராகாரம் செல்லலாம். இராமேசுவரத்திற்கு அடுத்தபடியாகத் தென்னிந்தியாவின் மிகப்பெரிய பிராகாரம் இதுவே. பிராகாரத்தின் இருமருங்கும் உள்ள தூண்களில் விளக்கேந்திய பாவைகளும், யானிகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பிராகாரத்தில் பிட்சாடனராய் நிற்கும் கங்காள நாதரின் கோயில் அமைந்துள்ளது. இதை அடுத்துள்ள ஒரு பாதையின் மேல் கைலாசநாதர் கோயில் இருக்கிறது. வாயிற் கதவு நீங்கலாக இக் கோயில் முழுதும் கல்லாலானது. உள்ளே கைலாச நாதர் லிங்கவடிவில் மேற்கு நோக்கி அமர்ந்திருக்கிறார். கோயிலை அடுத்துள்ள பாதையில் பல கல் வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அவை கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை என்பர்.

தெற்குப் பிராகாரத்தில் வில்வ மரத்தடியிலிருக்கும் விநாயகரையும், நாகங்களையும் வணங்கி வலம் வந்தபின், மேற்குப் பிராகாரத்தில் உள்ள சேரவாசல் சாஸ்தா எனும் ஐயப்பனின் சன்னிதியை அடையலாம். சாஸ்தா அருள் பெற்றபின், பிராகாரத்தின் மறுகோடியிலுள்ள ஸ்ரீராமர் சன்னிதியை நெருங்குகிறோம். பிற கோயில்கள் போலல்லாமல், ராமரும் சீதையும் இங்கு அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் காட்சி அளிக்கின்றனர். வெளியே இலக்குவனும், வாயு மைந்தன் அனுமனும் வணங்கி நிற்கின்றனர்.

ஐயந்தீஸ்வரத்துக் கோயில்கள்

வடக்குப் பிராகாரத்தில் அழகு முருகனின் அருட்கோயில் உள்ளது. கோயிலின் முன்புற மண்டபத்தின் வாயிலை இருபெரும் நாஞ்சில் குறவர்களும், கோயிலுக்குப் பெரும்பொருள் அளித்த இரு நடன மங்கையரும் அழகு செய்கின்றனர். வள்ளி தெய்வானையுடன் காட்சி தரும் குமரனின் கொஞ்சம் எழில் நெஞ்சை விட்டு நீங்காது.

கந்தனைக் கண்டபின், ஐயந்தீஸ்வரத்துக் கோயில்களைக் காணலாம். வனவாசத்தின் போது

பாண்டவர்கள் இக்கோயில்களை வணங்கியதால் இவை பஞ்சபாண்டவர் கோயில் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு நாராயணேஸ்வரர், மகாதேவர், ராமேஸ்வரர், ஸ்ரீசக்கரம், துர்க்கை, கண்ணன் முதலியவர்க்குத் தனித்தனிக்கோயில்கள் உள்ளன. கையில் வெண்ணையும் பழமும் ஏந்தி நிற்கும் கண்ணன், குருவாயூரப்பனை நினைவுறுத்துகிறான். வடக்கு வாயிலை அடுத்துள்ளது காலபைரவர் சன்னிதி.

அலங்கார மண்டபம்

வடக்குப் பிராகாரத்தில் அமைந்த அலங்கார மண்டபத்தில் நான்கு பெரும் இசைத் தூண்களும், யாளிகளும், இரு மன்னர்களின் சிலைகளும் உள்ளன. இசைத்தூண்கள் ஒரே கல்லாலானவை. அவற்றுள் இரண்டில் 25 சிறு தூண்களும், மற்று இரண்டில் 33 சிறு தூண்களும் உள்ளன. அவற்றைத் தட்டினால் ஸப்தஸ்வரங்களைக் கேட்கலாம். கல்லிலே சமைத்த அற்புதங்களாய்த் திகழும் இவை சிற்பக் கலைக்கோர் சிகரமாய் விளங்குகின்றன.

அலங்கார மண்டபத்தின் அருகிலே அறம் வளர்த்த நாயகியின் கோயில் அமைந்துள்ளது. தன் பக்தியினால் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்த 13 வயதுடைய வேளாளப் பெண்ணிற்காக அவள் குடும்பத்தினர் எடுத்தது இக்கோயில். இன்றும் மாசி மகத்தன்று இறைவனுக்கும் அறம் வளர்த்த நாயகிக்கும் திருக்கல்யாண உற்சவம் நடைபெற்று வருகிறது.

ஆஞ்சனேயர்

அம்மனைக் கண்டபின் அனுமனைக் காண விரைகிறோம். வடக்குப் பிராகாரத்தில், மறுகோடியில்

அமர்ந்துள்ள சீதா ராமனை நோக்கிப் பணிவுடன் கைகூப்பி நிற்கும் அனுமனின் பேருருவம் நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. 18 அடி உயரமுள்ள இப்பெருஞ் சிலை, அசோகவனத்தில் சிறையிருந்த சீதாபிராட்டிக்கு அனுமனளித்த விசுவருபகாட்சியாகும். ஆஞ்சனேயருக்கு வழிபாடாக வடைமாலையும், வெண்ணைக் காப்பும் வழங்குவது வழக்கம்.

சித்திர சபை

இராமதூதனின் அழகை ரசித்தபின் சித்திர சபைக்குச் செல்லலாம். சித்திர சபையின் வாயிலில், இருபெரும் கல்யாணைகள் நம்மை வரவேற்கின்றன. அவற்றின் பின்னால், கோகுலத்தில் குழலூதிக் கோபியரின் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்ட வேணுகோபாலனும், தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினியர்க்குக் காட்சி தந்த கங்காள நாதரும் நிற்கின்றனர். வாயிலில் இரு பக்கமும் வல்லப விநாயகரும், பாலமுருகனும் காட்சி தருகின்றனர். உள்ளே ஊர்த்துவத்தாண்டவர், ஆனந்த நடம் புரியும் சக்தி, வியாக்ரபாதர், பதஞ்சலி, அனுமன் இவர்களின் சிலைகள் அழகு செய்கின்றன. கருவறையில் ஒரு கண்ணாடி. இது இறைவன் நம் உள்ளத்திலேயே உறைந்திருக்கிறான் என்னும் தத்துவத்தை உணர்த்துவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டது போலும்.

சித்திர சபையைக் கண்டு களித்தபின், கிழக்குப் பிராகாரத்திற்கு வருகிறோம். இங்கு 'இறைவன் ஊர்தியான ரிஷிபத்தையும், கருடாழ்வாரையும், நடுவில் கொன்றையடியையும் காணலாம்.

12½ அடி உயரமுள்ள வெள்ளை மாக்களை தாணுமாலயனின் எதிரே இருக்கிறது. கோயிலின் சிறப்பான அம்சங்களில் இம்மாக்களையும் ஒன்று சந்தா சாகிபு படையெடுத்த காலத்தில் கோயிற் சிலைகள் பலவற்றை அவன் உடைத்ததாகவும், மாக்களை அவன் அளித்த வைக்கோலைத் தின்று சரணம் போட்டதாகவும், அதன்பின் அவன் சிலைகளைப் பின்னப்படுத்துவதை நிறுத்தினான் என்றும் ஒரு கர்ண பரம்பரைக் கதை வழங்குகிறது.

கொன்றையடிநாதர்

கோயிலின் மிகப் புராதனமான இடம் கொன்றையடி. தல விருட்சமான கொன்றை மரத்தடியில் தாணு, மால், அயன் மூவரையும் லிங்க வடிவில் காணலாம். லிங்கங்கள் தங்கக் கவசத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதால் அபிஷேக காலத்தில் மட்டுமே அவற்றைத் தரிசிக்கமுடியும். கற்புக்கரசியான அனுசூயாவின் வேண்டுகோட்டு இணங்கி மும்மூர்த்திகளும் இங்கு லிங்க வடிவில் இருப்பதாகக் கூறுவர்.

கருட மண்டபம்

கொன்றையடி சன்னிதிக்கு அடுத்துள்ளது கருடமண்டபம். 6½ அடி உயரத்தில் கருடாழ்வார் விஷ்ணு கோயிலை நோக்கிக் கைகூப்பி நிற்கிறார். வழுமழுப்பான கல்லாலானது இச்சிலை. மண்டபத்தைச் சுற்றி திருமலை நாயக்கர் சிலையையும், வேறு மூன்று சிலைகளையும் காணலாம். இவை நுண்ணிய வேலைப்பாடுடையன. ஒரு சிலையின் காதிலுள்ள துவாரம் வழியாக ஒரு சிறு கம்பியை செலுத்தினால் அது மறுகாது வழியாகவும் நாசித்துவாரம் வழியாகவும் வரும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிலைகளின் ஆடை அணிகள் மட்டுமன்றி விரல் நகங்கள் கூட அழகுறச் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன.

கொடி மண்டபம்

கொன்றையடிக் கெதிரே இருப்பது; கொடி மண்டபம். திருமால், சிவன் கோயில்களுக் கெதிரே இரு கொடி மரங்கள் உள்ளன. கொடி மண்டபத்திற்கருகேயுள்ள விநாயகர், சாட்சி விநாயகர் என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் கைமுக்குத் தண்டனைக்குச் சாட்சியாக வைக்கப்பட்டவர். கைமுக்கு என்பது குற்றம் சாட்டப்பெற்ற ஒருவர் கொதிக்கும் நெய்யில் கையை முக்கி, தம் புனிதத் தன்மையை நிலைநாட்டுவதாகும். 19-ஆம் நூற்றாண்டில் திருவிதாங்கூரை ஆண்ட சுவாதித் திருநாள் மகாராஜா இவ்வழக்கத்தை நிறுத்தினார்.

செண்பகராமன் மண்டபம்

கொடிமண்டபத்தை அடுத்து, ஆட்கொண்டான், உய்யக்கொண்டான் என்ற இருபெரும் துவாரபாலகர்களைக் கடந்து, செண்பகராமன் மண்டபத்தை அடைகிறோம். இதை ஒரு கலைக்கூடம் என்றே கூறலாம். இராமாயண, மகாபாரதக் காட்சிகள் தூண்களில் சிலைகளாகவும், சுவர்களில் சித்திரங்களாகவும் காட்சியளிக்கின்றன. வாலி சுக்ரீவ யுத்தம் ஒரு தூணில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பிறிதொரு தூணில் வில்லுடன் இராமன் நிற்கிறான். இராமன் உருவத்தின் அருகில் சென்று பார்த்தால் வாலியின் உருவம் தெரிகிறது. வாலியின் உருவத்துக்கருகிலிருந்து பார்த்தால் இராமன் உருவம் தெரியவில்லை. இராமன் மறைந்திருந்து வாலி மீது அம்பு எய்தான் என்பதை சிற்பி எவ்வளவு நன்றாக அமைத்துக் காட்டியிருக்கிறான்!

மூலஸ்தானம்

செண்பகராமன் மண்டபத்திலிருந்து தாணுமாலயன் சன்னிதிக்குச் செல்வோம். இதை வடக்கேடம் என அழைப்பர். தீபங்கள் நிறைந்து விளங்கும் அர்த்த மண்டபத்திலிருந்து கருவறையில் விங்க வடிவிலிருக்கும் தாணுமாலயனைத் தரிசிக்கலாம். விங்கம் தங்கக்கவசம் பொதியப் பெற்றுள்ளது. இடப்புறம் அமைந்துள்ள தெற்கு நோக்கிய கோயிலில் நடராஜரின் செப்புச் சிலை வடிவம் தில்லையை நினைவூட்டுகிறது.

தாணுமாலயனின் வலப்புறத்தில் விஷ்ணு கோவில் அமைந்துள்ளது. இதை தெக்கேடம் என்பர். 7½ அடி உயரத் திருமால் வேங்கடத்துறையும் பெருமானை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறார். வெள்ளிக்கவசம் உடலை அலங்கரிக்கிறது. கடுகு சர்க்கரையால் ஆக்கப்பட்டிருப்பதால் இவருக்கு அபிஷேகம் கிடையாது. கீழே பூதேவி, ஸ்ரீதேவி, விஷ்ணு இவர்களின் செப்பு வடிவங்களையும், இரு பக்கங்களிலும் வேதவியாசர், நாராயணர் சிலைகளையும் காணலாம்.

கருவறைகளைச் சுற்றியுள்ள பிராகாரத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள முடுவிநாயகர், துர்க்கை, சங்கரநாராயணர், சண்டேசுவரர், அமரபுஜங்கப் பெருமாள், சுசீந்தைப் பெருமாள் ஆகியோரை வணங்கியபின், மீண்டும் நடராஜரின் நடனத்தைக் கண்டு களித்தவாறு வெளியே வருகிறோம்.

வெளியே ஊஞ்சல் மண்டபத்தின் இடப்புறம் இந்திர விநாயகர் கோயிலிருக்கிறது. கோபுரவாயிற்புற சுவர்களிலும் பல அழகிய சிற்பங்களைக் காணலாம். உமா சங்கர், லக்ஷ்மி நாராயணர்,

கஜஹர மூர்த்தி முதலியவை கலையழகுடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கோபுரத்தின் உட்சுவர்களில் அனுகுயா கதை, இந்திரன் பழி தீர்ந்த வரலாறு, இராமாயணக் காட்சிகள் முதலியன வண்ண ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

கோபுரத்தின் உயரேயிருந்து நாஞ்சில் நாட்டின் பெரும் பகுதியையும் கண்டு களிக்கலாம்.

வரலாறு

சுசீந்திரம் கோயிலின் பெரும் பகுதியும், சேர, சோழ, பாண்டியர்களால் பல்வேறு காலங்களில் அமைக்கப்பட்டது. கொன்றையடிநாதர் சன்னிதி மிகப் புராதனமானது. இந்த கொன்றை மரம் சுமார் 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது என்று ஆய்ந்து கண்டுள்ளனர்.

விஷ்ணு, சிவன் கோயில்கள் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவையாகும். வெளி பிராகாரத்திலமைந்த கோயில்களில் பல 12-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கட்டப்பட்டன. நாடகசாலை 12-ஆம் நூற்றாண்டிலும், முருகன் கோவில் 13-ஆம் நூற்றாண்டிலும், கோயிலின் பிற பகுதிகள் 15-19-ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையேயும் தோன்றியவை.

மண்டபங்கள் பலவும் நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டனவாகும். திருமலை நாயக்கரால் கட்டப்பட்டது கருடாழ்வார் மண்டபம். பிற மண்டபங்களும், சிலைகளும் காலப்போக்கில் பலரால் அமைக்கப்பட்டன.

1984-ம் ஆண்டில் கோபுரத்தில் உள்ள பழைய சுதைச் சிற்பங்கள் அனைத்தும் புதுப்பிக்கப் பட்டன.

கொன்றையடி நாதர்

ஞானாரண்யம் என்று வழங்கப்பெற்ற சுசீந்திரத்தில் அத்ரி முனிவர் தம் மனைவி அனுசூயாவுடன் ஆசிரமம் அமைத்து வாழ்ந்திருந்தார். ஒரு சமயம் உலகில் மழையின்றி கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. ரிஷிகளும் பிறரும் பெருந் துன்ப முற்றனர். அவர்கள் அத்ரியின் ஆசிரமத்தை அடைந்து தம் துயர் தீர்க்க வேண்டினர். அத்ரி அச்சமயம் யாகத்திற்காகப் பிரம்மலோகம் சென்றிருந்தார். கற்பில் சிறந்த அனுசூயா தம் கணவரது பாத தீர்த்தத்தால் வருணனைப் பூஜிக்க, மழை பொழிந்து பஞ்சம் நீங்கியது. முனிவர்கள் அவளை வாழ்த்தி வணங்கிச் சென்றனர்.

முனிவர்கள் வாயிலாக அனுசூயாவின் கற்பின் மகிமையைக் கேட்டறிந்தார் நாரதர். மும் மூர்த்திகளையும் ஒரே இடத்தில் தரிசிக்கவும், தேவியர்களின் கர்வத்தை அடக்கவும் எண்ணம் கொண்டிருந்த நாரதர், தேவருலகம்சென்று மூன்று தேவியர்களிடமும் அனுசூயாவின் கற்பைப் புகழ்ந்து கூறினார். அவள் கற்பைச் சோதித்தறிய எண்ணம் கொண்டனர் தேவியர். அவர்கள் விருப்பப்படி மும் மூர்த்திகளும் அந்தணர் உருக்கொண்டு, அத்ரி இமயம் சென்றிருந்த சமயத்தில் ஆசிரமத்தை அடைந்து, உணவு அளிக்கும்படி கேட்டனர். அனுசூயா அவர்களை உபசரித்து அன்னமிட முற்பட்டதும், அவர்கள், “ஆடையணிந்தவரிடம் உணவை ஏற்ப தில்லை” என்றனர். இதைக் கேட்டு மனம் கலங்கிய அனுசூயா தன் கணவரது பாதத்தீர்த்தத்தை அவர்கள் மேல் தெளிக்க, மூன்று கடவுளரும் பச்சிளம் குழந்தைகளாயினர்.

மூன்று குழந்தைகளும் ஆசிரமத்தில் வளர, தேவியர் மூவரும் கணவரைக் காணாமல், நாரதர் அறிவுரைப்படி ஞானாரண்யம் அடைந்து, தம் கணவரைத் தரும்படி வேண்டினர். அனுகூலம், தேவி பராசக்தியைத் துதிக்கும்படி கூற அவர்கள் நாற்பத்தொரு நாட்கள் கடுந்தவம் புரிந்து, மீண்டும் அனுகூலம் சென்றனர். அனுகூலம் தம் கணவரது பாத தீர்த்தத்தால் மும்மூர்த்திகளும் சுய உருவடையச் செய்தாள். இச்சமயம் இமயத்தினின்று திரும்பிய அத்ரி விவரமறிந்து மகிழ்ந்தார். நாரதரும் தேவர்களும் முனிவர்களும் தேவியருடன் கூடிய மும்மூர்த்திகளை அங்கு ஒருங்கே தரிசித்து மகிழ்ந்தனர். தேவர்கள் மறைந்ததும் அவ்விடமிருந்த கொன்றை மரத்தடியில் மூன்று லிங்கங்கள் எழும்பின.

இன்றும் கிழக்கு பிராகாரத்திலுள்ள கொன்றையடிநாதர் கோயிலில், மூன்று லிங்கங்களையும் கொன்றை மரத்தையும் தரிசிக்கலாம்.

இந்திரன் சாப விமோசனம்

முன்பொரு சமயம் விண்ணவர் வேந்தனான இந்திரன் கௌதம முனிவரது பத்தினி அகலிகையின் மீது தகாத ஆசை கொண்டான். அவளை அடையத் தக்க சமயம் கருதி இருந்தான்.

ஒரு நாள் நள்ளிரவில் இந்திரன், முனிவரின் ஆசிரமத்தையடைந்து, கோழி வடிவில் கூவினான். பொழுது புலர்ந்தது எனக்கருதிய கௌதமர், நீராட ஆற்றுக்குச் சென்றார். இந்திரன் முனிவரின் உருவத்தில் ஆஸ்ரமத்தினுள் நுழைந்தான். ஆற்றை அடைந்த முனிவர் பொழுது இன்னும்

புலராதது கண்டதும், தாம் ஏமாற்றப்பட்டதை உணர்ந்து, கடுஞ் சினத்துடன் ஆசிரமத்தை அடைந்தார். அங்கு இந்திரனையும் அகலிகையை யும் கண்டு, அகலிகையைக் கல்லாகுமாறும், இந்திரன் உடல் முழுதும் கண்கள் பெறுமாறும் சாபமிட்டார்.

வெட்கி மறைந்த இந்திரன் தன் பழி தீர வேண்டி நெடுநாள் தவம் புரிந்து பின், ஞானரண் யத்தை அடைந்து, அங்கிருந்த தானுமாலயனை வணங்கியதும் அவன் தீவினை விலகியது. மகிழ்ச்சி யுற்ற இந்திரன் ஞானரண்யத்தில் முர்முர்த்தி களுக்கும் கோயில் எழுப்பினான்.

இந்திரன் சுத்தி பெற்றமையால் ஞானரண்யம் சுசீந்திரம் எனும் பெயர் பெற்றது. இன்றும் கோயிலில் தானுமாலயனுக்கு அர்த்த ஜாமப் பூஜையை இந்திரனே வந்து நடத்துவதாக ஐதீகம்.

தேவி குமரி

ஒரு சமயம் தேவர்களை அசுரர்கள் அடக்கி ஆண்டனர். அறம் தாழ்ந்து மறம் ஓங்கியது. அசுரர்களின் அரசனான பாணசுரன் மூவுலகும் நடுங்கும் வண்ணம் கொடுமை புரிந்தான். விண்ண வரும், தூயவரும் அஞ்சி மறைந்து வாழ்ந்தனர். தேவர்கள் பராசக்தியைத் துதித்தனர். பாணசுரன் ஒரு கன்னியாலேயே அழிவான் என்று பிரமன் விதித்திருந்தமையால், தேவியும் அவர்களைக் காத்தல் வேண்டி, கன்னி வடிவில் குமரியில் வந்தி ருந்தாள். சுசீந்திரத்திலிருந்த தானுமாலயன் தேவியை மணக்க விருப்பம் கொண்டார். இரு வருக்கும் ஒரு நள்ளிரவில் திருமண நேரம் நிச்சயிக்கப்பட்டது திருமண நாளில் இறைவன் குமரிக்கு புறப்பட்டார். திருமணம் நடைபெற்றால்

பாணுகரனை அழிப்பது இயலாதாகிவிடும் என உணர்ந்த நாரதர், திருமணத்தை நிறுத்த எண்ணி, வழியில் ஒரு கோழி உருவெடுத்து கூவினார். தானுமாலயன் குறிப்பிட்ட வேளை தப்பியது என நினைத்து சுசீந்திரம் திரும்பிவிட்டார். தேவியும் அதன் பின் கன்னியாகவே இருந்து கடுந்தவம் புரிந்து, பாணுகரனை வதம் செய்து, தேவர்களைக் காப்பாற்றினாள்.

திருவிழாக்கள்

சுசீந்திரம் கோயிலின் முக்கிய திருவிழாக்கள் மார்கழி, சித்திரை மாதங்களில் பத்து நாட்கள் நடைபெறும். விழா நாட்களில் இறைவன் வீதிகளில் பவனி வருவார். ஒன்பதாம் நாள் தேர்த் திருவிழா. லட்சக் கணக்கான மக்கள் ஒன்றுகூடித் தேரிழுப்பது கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும். சித்திரை மாதம் பத்தாம் நாள் தெப்பத் திருவிழா நடைபெறும். வண்ண விளக்குகளாலும், மலர்களாலும், அலங்கரிக்கப் பெற்ற தெப்பத்தில், சுவாமியையும், உமையானையும் அமர்த்தி, மண்டபத்தை வலம் வருவதைக் காணப் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் கூடுவர். ஆவணி, மாசி மாதங்களிலும் திருவிழாக்கள் நடைபெறும்.

தானு. மால், அயன் மூவரும் உறையும் இக் கோயில், சைவ வைணவ ஒற்றுமைக்கோர் எடுத்துக் காட்டாகும். எல்லா தெய்வங்களும் இங்கே இடம் பெற்றுள்ளனர். இறைவனை இயற்கைவடிவில் கொன்றையடியிலும், லிங்க வடிவில் கருவறையிலும், மானிடனாகத் தெக்கேடத்திலும், எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளாய் சித் சபையிலும் காண்கிறோம். கலைக்களஞ்சியமாகத் திகழ்வதுடன், பக்தி வளர்க்கும் பண்ணையாகவும் திகழ்கிறது சுசீந்திரம் கோயில்.

Acc. NO: 825

Q 1:38

Printed by : SRINIVAS FINE ARTS (P) LTD SIVAKASI

தேவி குமரி

ஹரி குமரி ஆர்ட்ஸ்
கன்னியாகுமரி

